

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِدُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الدُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ

Arınma Kapısı: Tövbe ve İstiğfar (29.01.2016)

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **“Onlar, bir kötülük yaptıklarında, ya da kendilerine zulmettiklerinde Allah’ı hatırlayıp günahlarından dolayı hemen tövbe-istiğfar ederler. Zaten günahları Allah’tan başka kim bağışlayabilir ki! Bir de onlar, işledikleri kötülüklerde, bile bile ısrar etmezler.”**¹

Bir hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) tövbe ve istiğfarın önemini şöyle bildirmektedir: **“Kul, bir hata işlediğinde kalbinde siyah bir nokta belirir. Şayet o, günahı terk eder, bağışlanma diler, tövbe edip Allah’a dönerse kalbi cilâlanır. Eğer bunları yapmaz, günah ve hataya devam ederse siyah nokta büyür ve neticede bütün kalbini kaplar.”**²

Aziz Müminler!

Tövbe ve istiğfar, insan olmamız hasebiyle elimizden, dilimizden, gözümüzden velhasıl bütün bedenimizden sadır olan günahlardan arınma vesilesi ve Yüce Allah’ın hayatımızda temiz bir sayfa için bizlere açtığı bir rahmet kapısıdır.³

Yüce Rabbimiz, Kur’an Kerim’de ilk insan ve ilk peygamber olan Hz. Adem (as)’ın dilinden tövbe ve istiğfarı bize öğretirken aynı zamanda bunun önemine de işaret eder. Bilindiği gibi, Allah’ın yasağını çiğnediklerinden dolayı cennetten çıkarılan Hz. Adem ve eşi Hz. Havva şöyle dua ederek bağışlanma dilediler. **“Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz.”** Yüce Allah da onların bu yakarışlarına cevap vererek tövbelerini kabul etmiştir.⁴

Buna mukabil Yüce Allah’ın emrine itaatten yüz çeviren Şeytan ise hatasını kabullenme ve af dileme yerine meşrulaştırma gayreti içerisine girdi ve Allah’ın rahmetinden kovuldu. İşte bu iki örnekle Rabbimiz, insanlık âlemine aslında şu mesajı vermektedir: Hata ve günah, tövbe edilmesi durumunda insanı Âdem yapar. Hata ve günaha ısrar ise insanı Allah’ın rahmetinden uzaklaştırarak Şeytan yapar.

Kardeşlerim!

Tövbe kapısı ardına kadar açıktır ve ecelimiz gelene kadar da açık kalacaktır.⁵ Öyleyse bize düşen, her daim bu kapının eşliğinden içeride durmaktır. Her daim samimiyetle, pişmanlıkla, kararlılıkla O’nun merhamet ve keremine sığınmaktır. Gündelik hayatın problemleri içinde yorgun düşen zihinlerimizi, türlü günahlarla kararan gönüllerimizi, kötü sözlerle kirlettiğimiz dillerimizi zikirle, tövbe ve istiğfarla diri tutup arındırmaktır.

O halde geliniz, gönlümüzün derinliklerinden gelen tövbelerimizi ve bağışlanma dileklerimizi yalnız Rabbimize arz edelim. Hatalarımızdan ve günahlarımızdan bir daha dönmek üzere yüz çevirelim.

Hutbemi Efendimiz (s.a.s)’in dilinden şu tövbe ve istiğfar ifadeleri ile bitirmek istiyorum.

“Allah’ım, sensin benim Rabbim, senden başka ilâh yok. Beni yarattın ben de senin kulunum. Ben gücüm yettiğince sana verdiğim sözün ve senin vadin üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Bahsettiğin nimetlerini de buna rağmen işlediğim günahları da itiraf ederim. Beni bağışla. Çünkü günahları senden başka affedecek hiç kimse yoktur.”⁶

Cumanız mübarek olsun.

Hazırlayan: Hutbe Komisyonu

¹ Âl-i İmrân, 3/135.

² Tirmizî, Tefsîru’l-Kur’ân, 83.

³ İbn Mâce, Zühd, 30.

⁴ Bakara, 2/35-38; A’raf, 7/19-23.

⁵ Nisâ, 4/17-18.

⁶ Tirmizî, Deavât, 15.